

POSTANOWIENIE

Dnia 29 października 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Andrzej Stępka

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie **R. B. (poprzednio F.)**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 29 października 2025 r.

kwestii wznowienia z urzędu postępowania zakończonego postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 17 grudnia 2019 r. (sygn. akt II AKa 14/19),

nie stwierdza podstaw do wznowienia postępowania z urzędu.

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 29 października 2018 r. (sygn. akt V K 46/18) Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie, na mocy art. 85 §1 i 2 k.k. oraz art. 86 §1 k.k., połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności oraz karę łączną orzeczone wobec skazanego R. F. szeregiem wyroków (sygn. akt III K 1006/12, II K 394/12, II K 895/12, V K 105/16, II K 154/16, oraz II K 1036/13) i wymierzył mu karę łączną 12 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Następnie, na skutek apelacji obrońcy, Sąd Apelacyjny w Warszawie wyrokiem z dnia 17 grudnia 2019 r. (sygn. akt II AKa 14/19) zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił pierwotne orzeczenie o karze łącznej pozbawienia wolności. Sąd Apelacyjny na podstawie art. 85 §1 i 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k. ponownie połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec R. F. wyrokami Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie (V K 105/16) i Sądu Rejonowego w

Otwocku (II K 394/12, II K 895/12, II K 154/16, oraz karą łączną z II K 1036/13), wymierzając skazanemu niższą karę łączną 9 lat pozbawienia wolności.

Wyrok w pozostałej części Sąd Apelacyjny utrzymał w mocy.

Pismem z dnia 12 listopada 2024 r. skazany wskazał, że domaga się uchylecia wyroku Sądu Apelacyjnego, gdyż „dowiedział się, że SSO X.Y. jest tzw. neosędzią”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Traktując pismo skazanego jako sygnalizację możliwości wystąpienia bezzwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. należało uznać, że do takie wady postępowania nie doszło w niniejszej sprawie.

Kluczowe w sprawie jest to, że wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie zapadł w 2019 r., a sędzia X.Y. była wówczas sędzią Sądu Okręgowego delegowaną do orzekania w sądzie wyższej instancji. Jej awans do Sądu Apelacyjnego w Warszawie nastąpił postanowieniem Prezydenta RP z dnia [...] 2020 r. Wobec powyższego nie można w stosunku do niej na czas wydawania wyroku w 2019 r. podnieść zarzutów, które zostały sformułowane w późniejszym czasie w orzecznictwie polskiego Sądu Najwyższego, a także w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej oraz Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w odniesieniu do problemu dotyczącego niezależności polskich sądów. Sędzia X.Y. nie była bowiem powołana do Sądu Okręgowego w Warszawie w oparciu o decyzje Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2018.3).

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

[J.J.]

[a.ł.]

Andrzej Stępka Włodzimierz Wróbel Eugeniusz Wildowicz

